18. 1. 2016

ID: 100189

Doručování

Adresátu, kterým je orgán veřejné moci, soud prostřednictvím veřejné datové sítě doručuje listiny především do jeho tzv. primární datové schránky (zřízené podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech). Do další ("sekundární" či "aditivní") datové schránky lze orgánu veřejné moci listinu doručit, jen jestliže se spor nebo jiná právní věc týká organizační složky, pro jejíž potřebu byla další datová schránka zřízena, nebo jestliže se spor nebo jiná právní věc týká konkrétní agendy nebo činnosti orgánu veřejné moci (jeho organizační složky), pro jejíž výkon byla další datová schránka zřízena, popřípadě jestliže se spor nebo jiná právní věc jinak dotýká účelu, pro který byla další datová schránka orgánu veřejné moci zřízena. Datovou schránkou evidovanou podle zákona o elektronických úkonech je třeba ve smyslu ustanovení § 46 odst.1 o.s.ř. rozumět jak datovou schránku zřízenou podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech, tak i další datovou schránku zřizovanou podle ustanovení § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech, přičemž doručení do další datové schránky je vymezeno (jako přípustné) účelem, pro který byla na žádost orgánu veřejné moci zřízena; byla-li další datová schránka zřízena například pro potřeby pouze jedné z vnitřních organizačních jednotek, neodpovídalo by účelu provozu takové datové schránky, aby do ní mohly být doručovány také listiny, které k této vnitřní organizační jednotce orgánu veřejné moci nemají žádný vztah. Okolnost, že je možné doručit adresátu listinu do další datové schránky orgánu veřejné moci, současně samozřejmě neznamená, že by bylo vyloučeno její účinné doručení do tzv. primární datové schránky; do datové schránky zřízené podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech lze listinu doručit orgánu veřejné moci vždy, tedy i v případě, že je přípustné její doručení do další datové schránky zřizované na žádost podle ustanovení § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 5117/2014, ze dne 9.10.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce Bc. R. S., zastoupeného Mgr. V.Š., advokátem se sídlem v B., proti žalované České republice - Vězeňské službě České republiky v Praze 4, se sídlem v P., o neplatnost výpovědi a okamžitého zrušení pracovního poměru a o 25.378,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 48 C 169/2013, o dovolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. srpna 2014 č.j. 23 Co 349/2014-90, tak, že dovolání žalobce se zamítá.

Z odůvodnění:

Dopisem ze dne 25.9.2013 žalovaná sdělila žalobci, že mu dává výpověď z pracovního poměru podle ustanovení § 52 písm. g) zákoníku práce. Důvod k tomuto opatření spatřovala v tom, že "zneužil služební mobilní telefon pro soukromé hovory", aniž by poté provedl jejich vyúčtování, čímž žalované způsobil škodu ve výši 73,84 Kč, což bylo zjištěno z provedení operativní kontroly ve dnech 9. až 11.9.2013, a že bez souhlasu ředitele Věznice Rapotice pořídil scany "povolení k vjezdu a parkování na příjezdové komunikaci Věznice Rapotice soukromého vozidla" s úředním razítkem Věznice Rapotice a s podpisem jejího ředitele.

Dopisem ze dne 1.10.2013 žalovaná sdělila žalobci, že s ním okamžitě zrušuje pracovní poměr. Důvod okamžitého zrušení pracovního poměru spatřovala v tom, že bez souhlasu ředitele věznice a jeho vědomí "byl vytvořen účet pro potřeby osoby zajišťující soukromou stomatologickou praxi a poskytující zdravotní péči v rozsahu praktického zubního lékařství" a že byl jí "zřízen přístup do IS Medikus a sítě Internet VS", jakož i v neprovádění kontrol výpočetní techniky, ač měl žalobce z

pozice vedoucího oddělení informatiky "provádět kontrolu dodržování hospodárného využití výpočetní techniky a nejméně dvakrát ročně zabezpečit fyzickou prověrku každého jednotlivého prostředku výpočetní techniky", čímž "došlo k hrubému narušení bezpečnosti věznice a bezpečnosti počítačové sítě věznice a k úniku dat, obsahujících osobní údaje zaměstnanců a vězněných osob".

Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 22.11.2013 domáhal, aby bylo určeno, že uvedená rozvázání pracovního poměru jsou neplatná, a aby bylo žalované uloženo zaplatit mu 25.378,- Kč "s úrokem z prodlení 8,05% p.a. z této částky od 14.11.2013 do zaplacení". Žalobu zdůvodnil zejména tím, že byl u žalované zaměstnán na základě pracovní smlouvy ze dne 1.2.2008 (změněné dohodou o změně pracovní smlouvy ze dne 15.7.2008) jako vedoucí samostatného referátu informatiky. Výpověď z pracovního poměru a okamžité zrušení pracovního poměru byly žalobci doručeny "v době jeho dočasné pracovní neschopnosti"; i kdyby jejich důvody mohly vést k rozvázání pracovního poměru, byla zde "překážka zákonného zákazu výpovědi i okamžitého zrušení pracovního poměru v ochranné době ve smyslu ustanovení § 53 odst. 1 písm. a) zákoníku práce". Žalovaná navíc nepostupovala v souladu s ustanovením § 61 odst. 1 zákoníku práce, když výpověď a ani okamžité zrušení pracovního poměru neprojednala s odborovou organizací, jejímž členem je žalobce; v případě výpovědi z pracovního poměru "z ničeho nevyplývá, zda zaměstnavatel požádal příslušnou odborovou organizaci o předchozí projednání", a s okamžitým zrušením pracovního poměru sice souhlasila Základní organizace nezávislého odborového svazu Policie České republiky, Věznice Rapotice, žalobce je však "členem jiné odborové organizace v rámci organizační struktury žalované". Protože žalobce po doručení obou rozvázání pracovního poměru sdělil žalované, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnávala, má nárok na náhradu mzdy podle ustanovení § 69 odst.1 zákoníku práce.

Obvodní soud pro Prahu 4 nejprve usnesením ze dne 30.12.2013 č.j. 48 C 169/2013-30 žalovanou ve smyslu ustanovení § 114b odst. 1 občanského soudního řádu vyzval, aby se ve věci písemně vyjádřila do 30 dnů od doručení usnesení, a posléze rozsudkem ze dne 24.4.2014 č.j. 48 C 169/2013-58 žalobě vyhověl a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 17.950,80 Kč k rukám advokáta Mgr. Vlastimila Šipla. Poté, co zjistil, že usnesení ze dne 30.12.2013 č.j. 48 C 169/2013-30 bylo žalované doručeno dne 30.12.2013 do vlastních rukou a že žalovaná se ve lhůtě určené k podání písemného vyjádření nevyjádřila, dospěl k závěru, že nastala "fikce uznání nároku" ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 občanského soudního řádu a že byly splněny i ostatní předpoklady pro rozhodnutí věci rozsudkem pro uznání podle ustanovení § 153a odst. 3 občanského soudního řádu.

K odvolání žalované Městský soud v Praze usnesením ze dne 1.8. 2014 č.j. 23 Co 349/2014-90 zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Souhlasil s postupem soudu prvního stupně, který vyzval žalovanou k podání "kvalifikovaného vyjádření" podle ustanovení § 114b občanského soudního řádu, vytknul mu však, že "nesprávně vyhodnotil podmínky pro vydání rozsudku pro uznání podle ustanovení § 114b ve spojení s ustanovením § 153a občanského soudního řádu"; "výzva" podle ustanovení § 114b občanského soudního řádu byla totiž žalované doručena do "datové schránky Centrální evidence vězněných osob pod ID: ynsarxi", tedy do tvz. "aditivní datové schránky orgánu veřejné moci" (žalované), přičemž předvolání k jednání a další písemnosti byly správně v průběhu řízení doručovány soudem do tzv. "primární" datové schránky žalované, ID: b86abcb. Vzhledem k tomu, že datovou schránku mají "zřízeny i další subjekty organizačně zařazené v rámci Vězeňské služby ČR", mohlo být žalované řádně doručováno pouze do datové schránky s ID: b86abcb a "administrativní pochybení při doručování "výzvy" nelze "přičítat v neprospěch žalované". Odvolací soud uzavřel, že "fikce uznání nároku" podle ustanovení § 114b odst.5 občanského soudního řádu nenastala "s ohledem na nesystémové nastavení zpráv odesílaných z datových schránek v rámci jednoho rezortu". Odvolací soud současně vytknul soudu prvního stupně, že "je nutné při vypracování jakéhokoliv rozsudku pro uznání uvádět v odůvodnění tohoto rozsudku kromě předmětu řízení a důvodů, které vedly k vydání rozsudku pro uznání, rovněž "právní posouzení uplatněného

nároku, a to v zájmu srozumitelnosti a přezkoumatelnosti".

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že podle ustanovení § 46 odst. 1 občanského soudního řádu je adresou pro doručování prostřednictvím veřejné datové sítě adresa datové schránky evidovaná podle zvláštního právního předpisu (podle zákona č. 300/2008 Sb. ve znění pozdějších předpisů) a že orgán veřejné moci (a tedy i žalovaná) může mít zřízeny další datové schránky (označované jako "sekundární"), které jsou evidovány stejně jako "primární" datové schránky a "splňují tak požadavek § 46 odst. 1 občanského soudního řádu". Odvolací soud tedy nesprávně dovodil, že doručení rozhodnutí soudu prvního stupně do další datové schránky žalované je v rozporu s právními předpisy a že proto "nemůže mít předpokládaných právních účinků". Žalobce nesouhlasí s odvolacím soudem ani v tom, že by bylo nezbytné, aby v odůvodnění rozsudku pro uznání byla uvedena právní kvalifikace fikcí zjištěného skutkového stavu, neboť "absence této právní kvalifikace nečiní rozsudek pro uznání nesrozumitelným či nepřezkoumatelným". Žalobce navrhl, aby dovolací soud zrušil napadené usnesení a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhla, aby dovolací soud dovolání žalobce zamítl. Souhlasí s názorem odvolacího soudu v tom, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání, a to ať již "z důvodu otázky a okolnosti samotného doručení, tak pro obsahové náležitosti odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně". Podle názoru žalované doručení "kvalifikované výzvy spojené s účinkem případného vydání rozsudku pro uznání jako sankce, pokud se žalovaná nevyjádří včas", a to do "jedné" z jejích datových schránek - jak to bylo soudem prvého stupně učiněno - nutno hodnotit jako postup "naprosto nevyhovující", který by byl "jednoznačně postupem čistě formalistickým, postupem zvýhodňujícím postavení žalobce na úkor žalované bez zohlednění všech okolností případu".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 občanského soudního řádu a že věc je třeba i v současné době - vzhledem k tomu, že řízení v projednávané věci bylo zahájeno v době před 1.1.2014 - posoudit (srov. Čl. II bod 2 zákona č. 293/2013 Sb.) podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále jen "o.s.ř."), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

V projednávané věci bylo pro rozhodnutí odvolacího soudu významné (mimo jiné) vyřešení právní otázky, zda, popřípadě za jakých předpokladů, je účinné doručení provedené soudem prostřednictvím veřejné datové sítě adresátu do další datové schránky orgánu veřejné moci, zřízené podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákona o elektronických úkonech"). Vzhledem k tomu, že tato otázka procesního práva dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu vyřešena, je dovolání žalobce proti usnesení odvolacího soudu podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba z hlediska toho, zda v ní byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání podle ustanovení § 153a odst.3 a § 114b občanského soudního řádu, i v současné době posuzovat podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013.

Usnesení, kterým soud žalovanému uloží, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a aby k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení, a v němž k podání vyjádření určí žalovanému lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení (srov. § 114b odst.1 a 2 o.s.ř.), musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou, náhradní doručení je - s výjimkou doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky adresáta - vyloučeno (srov. § 114b odst.4 větu první o.s.ř.).

Nedošlo-li k doručení listiny při jednání nebo jiném soudním úkonu, soud ji doručí - je-li to možné - prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky (srov. § 45 odst.1 a 2 o.s.ř.); adresou pro doručování je v tomto případě adresa datové schránky evidovaná podle zákona o elektronických úkonech (srov. § 46 odst.1 o.s.ř.).

Orgánu veřejné moci [k tomu, kdo se rozumí orgánem veřejné moci, srov. ustanovení § 1 odst.1 písm.a) zákona o elektronických úkonech] zřídí ministerstvo vnitra datovou schránku bezodkladně po jeho vzniku nebo, jde-li o notáře a soudní exekutory, bezodkladně poté, do obdrží informaci o jejich zapsání do zákonem stanovené evidence (srov. § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech). Další datové schránky zřídí ministerstvo vnitra orgánu veřejné moci na jeho žádost, a to zejména pro potřebu vnitřní organizační jednotky orgánu veřejné moci nebo výkonu konkrétní agendy nebo činnosti orgánu veřejné moci (srov. § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech). Listina, která byla doručována prostřednictvím veřejné datové sítě a která byla dodána do datové schránky, je doručena okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (srov. § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech); nepřihlásí-li se oprávněná osoba do datové schránky do 10 dnů ode dne, kdy byla listina dodána do datové schránky, považuje se listina za doručenou posledním dnem této lhůty, ledaže by bylo vyloučeno náhradní doručení (srov. § 17 odst.4 zákona o elektronických úkonech). Doručení listiny do datové schránky má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou (srov. § 17 odst.6 zákona o elektronických úkonech).

Z uvedeného (mimo jiné) vyplývá, že adresátu, kterým je (tak jako tomu bylo v projednávané věci) orgán veřejné moci, soud prostřednictvím veřejné datové sítě doručuje listiny především do jeho tzv. primární datové schránky (zřízené podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech). Do další ("sekundární" či "aditivní") datové schránky lze orgánu veřejné moci listinu doručit, jen jestliže se spor nebo jiná právní věc týká organizační složky, pro jejíž potřebu byla další datová schránka zřízena, nebo jestliže se spor nebo jiná právní věc týká konkrétní agendy nebo činnosti orgánu veřejné moci (jeho organizační složky), pro jejíž výkon byla další datová schránka zřízena, popřípadě jestliže se spor nebo jiná právní věc jinak dotýká účelu, pro který byla další datová schránka orgánu veřejné moci zřízena. Datovou schránkou evidovanou podle zákona o elektronických úkonech je třeba ve smyslu ustanovení § 46 odst.1 o.s.ř. rozumět jak datovou schránku zřízenou podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech, tak i další datovou schránku zřizovanou podle ustanovení § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech, přičemž doručení do další datové schránky je vymezeno (jako přípustné) účelem, pro který byla na žádost orgánu veřejné moci

zřízena; byla-li další datová schránka zřízena například pro potřeby pouze jedné z vnitřních organizačních jednotek, neodpovídalo by účelu provozu takové datové schránky, aby do ní mohly být doručovány také listiny, které k této vnitřní organizační jednotce orgánu veřejné moci nemají žádný vztah. Okolnost, že je možné doručit adresátu listinu do další datové schránky orgánu veřejné moci, současně samozřejmě neznamená, že by bylo vyloučeno její účinné doručení do tzv. primární datové schránky; do datové schránky zřízené podle ustanovení § 6 odst.1 zákona o elektronických úkonech lze listinu doručit orgánu veřejné moci vždy, tedy i v případě, že je přípustné její doručení do další datové schránky zřizované na žádost podle ustanovení § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech.

V projednávané věci bylo usnesení soudu prvního stupně ze dne 30.12.2013 č.j. 48 C 169/2013-30 dodáno - jak je zřejmé z obsahu spisu - do datové schránky "Centrální evidence vězněných osob (Vězeňská služba České republiky)", tedy do další datové schránky žalované (jako orgánu veřejné moci), která byla zřízena (na její žádost podle ustanovení § 6 odst.2 zákona o elektronických úkonech) pro výkon její konkrétní agendy (činnosti). Projednávaná věc se této agendy (činnosti) žalované nepochybně netýká; dodání listin soudem prvního stupně prostřednictvím veřejné datové sítě do této další datové schránky proto nemůže mít právní účinky doručení, i kdyby se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba.

Z uvedeného vyplývá, že napadené usnesení odvolacího soudu, kterým byl zrušen rozsudek soudu prvního stupně ze dne 24.4.2014 č.j. 48 C 169/2013-58 a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správné (v souladu se zákonem). Protože nebylo zjištěno, že by usnesení odvolacího soudu bylo postiženo některou z vad uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o.s.ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o.s.ř. nebo v § 229 odst. 3 o.s.ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobce podle ustanovení § 243d písm. a) o.s.ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- Odpovědnost za vady
- Náhrada nákladů na výživu pozůstalých (jiných) osob
- Mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti
- Smlouva o dílo (exkluzivně pro předplatitele)
- Spotřebitelský úvěr (exkluzivně pro předplatitele)
- Starobní důchod (exkluzivně pro předplatitele)
- Veřejná obchodní společnost (exkluzivně pro předplatitele)
- Vypořádání SJM (exkluzivně pro předplatitele)
- Přiměřené protiplnění
- Předkupní právo
- Ochrana osobnosti